

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 maja 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ustalił miesięczne podstawy wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia zdrowotne M. M. z tytułu prowadzonej przez nią pozarolniczej działalności gospodarczej za okresy od czerwca 2003r. do lipca 2006r. w wysokościach wskazanych w zaskarżonej decyzji.

W odwołaniu od powyższej decyzji M. M. (2) zarzuciła organowi rentowemu, że nie miał prawa ustalać wysokości podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne z tytułu prowadzonej przez nią działalności gospodarczej za okres od czerwca 2003r. do lipca 2006r. z powodu przedawnienia należności składkowych.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie, wywodząc jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Na rozprawie z dnia 16 marca 2016 r. pełnomocnik odwołującej poparł odwołanie i wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego, zainteresowana a pełnomocnik ZUS wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego (e-protokół rozprawy z dnia 16 marca 2016 roku oświadczenia stron: 2min.55sek., 3min.19sek. – k. 11).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny :

Wnioskodawczyni M. M. (2) zatrudniona jest w pełnym wymiarze czasu pracy i zgłoszona do ubezpieczeń społecznych z tytułu zatrudnienia przez pracodawcę płatnika składek (...) Sp. z o.o. w Ł. od dnia 31 grudnia 1998r. (niesporne).

W okresie od 1 kwietnia 2003r. do 21 lipca 2006r. wnioskodawczyni poza wskazanym zatrudnieniem podjęła i prowadziła pozarolniczą działalność gospodarczą (zaświadczenie Prezydenta Miasta Ł. k.6 akt ZUS).

W okresie tym odwołująca składała deklaracje podatkowe do Urzędu Skarbowego (informacja Naczelnika Urzędu Skarbowego Ł. k.11 akt ZUS).

W momencie rozpoczęcia działalności gospodarczej wnioskodawczyni zgłosiła do ZUS i złożyła deklaracje i dokumenty rozliczeniowe z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego za miesiąc kwiecień i maj 2003r. Za następne miesiące nie złożyła dokumentów rozliczeniowych i nie zapłaciła składek (niesporne).

Wobec wszczęcia postępowania wyjaśniającego i korespondencji z ZUS odwołująca wniosła o wydanie decyzji i wobec wniosku została wydana zaskarżona decyzja z dnia 27 maja 2015r. ustalająca podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne wnioskodawczyni za pozostałe miesiące prowadzenia działalności gospodarczej przy równoczesnej pracy w MPK (decyzja k 19-20 akt ZUS).

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy dokonał na podstawie wyżej powołanych dokumentów uznając je za wiarygodne i wystarczające do poczynienia przedmiotowych ustaleń. Powołane dokumenty nie były kwestionowane w toku postępowania przez żadną ze stron a Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw, ażeby z urzędu zakwestionować ich wartość dowodową w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest niezasadne i jako takie podlega oddaleniu.

Sąd Okręgowy zważył, że stan faktyczny w sprawie jest w zasadzie niesporny a spór sprowadza się do ustalenia czy organ rentowy ma prawo do ustalenia wysokości podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie w przypadku przedawnienia możliwości dochodzenia tych że składek.

Zgodnie z treścią art. 21 ust. 1 obowiązującej od 1 stycznia 1999 r. do 31 marca 2003 r. ustawy z 6 lutego 1997 r. o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym, art. 23 ust. 1 ustawy z 23 stycznia 2003 r. o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia obowiązującej od 1 kwietnia 2003 r. do 30 września 2004 r. oraz art. 81 ust. 1

obowiązującej od 30 września 2004 r. ustawy z 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych do ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą, objętych ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi, stosuje się przepisy określające podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe tych osób. Oznacza to, że podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne dla ww. osób stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60 % prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w poprzednim kwartale z zastrzeżeniem ust. 9 i 10 art. 18 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Składka ta obowiązywała od trzeciego dnia miesiąca następnego kwartału.

Stosownie do art. 23 ust. 2 o powszechnym ubezpieczeniu w NFZ podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne osób prowadzących działalność gospodarczą stanowiła zadeklarowana kwota nie niższa niż 75% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w poprzednim kwartale. Składka obowiązywała od trzeciego miesiąca następnego kwartału.

W myśl art. 26 ust. 1 ustawy o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym, art. 29 ust. 1 ustawy o powszechnym ubezpieczeniu w NFZ osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą, są obowiązane, bez uprzedniego wezwania, opłacić składki na ubezpieczenie zdrowotne za każdy miesiąc kalendarzowy w trybie, na zasadach oraz w terminie przewidzianym dla składek na ubezpieczenie społeczne. Składka na ubezpieczenie zdrowotne jest miesięczna i niepodzielna. Oznacza to, że również w sytuacji, gdy działalność gospodarcza prowadzona jest przez część miesiąca składkę nalicza się od podstawy w pełnej wysokości.

Oznacza to, że wnioskodawczyni w okresie zatrudnienia w MPK w czasie gdy prowadziła pozarolniczą działalność gospodarczą powinna obowiązkowo bez wezwania opłacać składki na ubezpieczenia zdrowotne w trybie i na zasadach wskazanych przepisach. Fakt zgłoszenia tego obowiązku i zapłacenia składek za miesiące kwiecień i maj 2003r, świadczy o pełnej wiedzy odwołującej w tym zakresie.

Z uwagi na brak sporu co do wysokości podstawy wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne za sporne okresy ustalonej w zaskarżonej decyzji Sąd Okręgowy nie zajmował się tą kwestią.

Jednocześnie zdaniem Sadu pozwany organ rentowy miał pełne prawo do wydania przedmiotowej decyzji mimo podnoszonego zarzutu przedawnienia.

Z treści art.24 ust.4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych wynika, że należności z tytułu składek ulegają przedawnieniu po upływie 5 lat, licząc od dnia, w którym stały się wymagalne, z zastrzeżeniem ust. 5-6.

Jednakże przepis ten, jako przepis regulujący kwestie przedawnienia należności z tytułu składek nie odnosi się w żadnej mierze do przepisów regulujących zasady ustalania podstawy wymiaru składek. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w ramach uprawnień wynikających z art. 83 ust. 1 ustawy może wydać decyzję ustalającą prawidłowe podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w każdym czasie. Prawo do wydania takiej decyzji nie ulega przedawnieniu. Przedawnieniu, o którym mowa w art. 24 ust. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych podlegają jedynie należności z tytułu składek. Stąd też zarzut przedawnienia może być brany pod uwagę tylko w sprawach z odwołań od decyzji wymierzających wysokość składek, w tym ustalających wysokość zaległości w opłaceniu składek i zobowiązujących do ich zapłacenia.

Natomiast zaskarżona decyzja nie zobowiązuje wnioskodawczyni do zapłaty składek ani nie wymierza ich wysokości w związku z czym zarzuty do jej treści są w pełni chybione.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ §1 k.p.c., orzekł jak w sentencji wyroku.

O kosztach sądowych rozstrzygnięto na podstawie przepisu art. 98 §1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na zasądzoną kwotę składa wyłącznie żądana przez pełnomocnika ZUS kwota 60 zł tytułem zwrotu

kosztów zastępstwa procesowego zgodnie z § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).

Zarządzenie : odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawczyni.